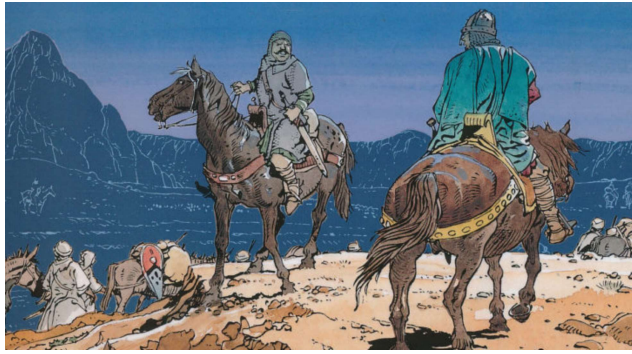


# NUMMER 9



## Gammel mester i topform

28. august 2022 af [Thomas Tomcat](#)

0

TÅRNE I MAURY-SKOVEN, SAMLEBIND 1-3

999999

**Forlag:** Faraos

**Form:** 142-192 sider i stift bind

**Vejl. pris:** 1050,- samlet

**Udgivelsesår:** 2022

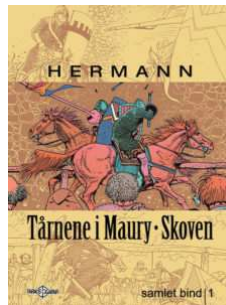
**Udgivelsesland:** Danmark

Flot og spændende hovedværk fra Hermann i flot udstyr. *Tårnene i Maury-Skoven* er så god, at det er smerteligt at forlade den.

Da *Tårnene i Maury-Skoven* i 1984 begyndte at udkomme på dansk i almindelige blødt-binds album, købte jeg det første bind. Det var jo Hermann, som jeg kendte og elskede for serier som *Jeremiah*, *Red Kelly* og *Bernard Prince*. Jeg er ikke helt klar over, hvad jeg havde ventet. Men skuffet, det blev jeg. Jeg var nok ikke parat til det sindige tempo. Og slet ikke, når det foregår i en fjern, høj-realistisk fortid.

Middelalderen er ikke noget, jeg tænder særligt på. Jo, men så skal der være nogle tidsrejsende med walkie-talkier og et par kasser dynamit. Et eller andet, som forrykker balancen.

Jeg holdt op med at købe efter et par albums eller tre. De kedede mig. I-møg-til-anklerne fattigfolk og højt-til-hest riddere – det lullede mig i søvn. Og så havde serien ikke nogen særlig retning som fortælling. I al fald ikke en retning, jeg havde nemt ved at få øje på. Hovedpersonen vil til "Det Hellige Land" .... grunden til, at han vil derhen, bliver ikke glasklar. Jeg læste det mest som: en forvirret, små-fattig ridder fejter omkring i Europa med sin væbner. Uden et klart mål.



Og så alt det snak om religiøse grupper, hvem der er imod hvem. Ikke noget for mig.

Men hold kæft, hvor tog jeg fejl. Eller, min smag har udviklet sig. Nu har jeg slugt disse tre binds 10 fine album. På en lille uges tid. Serien er så helstøbt, at det er smerteligt at forlade den.

SØG

NYESTE KOMMENTARER

Frank Bruun Madsen til [Feminichen: Kom ind i kampen!](#)

Ditte til [Webtoon af en anden verden](#)

Thomas T til ["Der er for få mæcener i dansk tegneserie!"](#)

Kristian Bang Larsen til [Feminichen: Kom ind i kampen!](#)

Morten Tjalve til ["Der er for få mæcener i dansk tegneserie!"](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

**9 Nummer 9 - magasin for tegneserier**  
i mandags

TEGNERIEHÆDER TIL FORLAGSGIGANT OG STJERNEDEGNER

En dansk tegneserieforlagsgigant, der har stået for tilrettelæggelsen af utallige danske tegneserier, herunder Valhalla, samt Danmarks nok mest lysende stjerne i disse år, fik årets Hanne Hansen pris.

Læs hele nyheden her:  
<https://nummer9.dk/.../hanne->

SENESTE INDLÆG



**Hanne Hansen-hæder til Jens Trasborg og Karoline Stjernfelt**

19. september 2022

0



**"Der er for få mæcener i dansk tegneserie!"**

19. september 2022

3



**Afsnit 45: Krig i tegneserieverdenne**

18. september 2022

0



**Webtoon af en anden verden**

16. september 2022

6



**Copenhagen Comics efterlyser nye kræfter til bestyrelsen**

14. september 2022

0



Ordet 'hovedværk' bliver ofte brugt om noget, man måske blot synes er temmelig godt. Og derfor gerne vil rose. Her er jeg ikke i tvivl. Hermann er i absolut topform. I samtlige ti album. Ja, i starten skifter fortællingen retning som vinden blæser. Det ER ikke for P3-lyttere, som vil have omkvæd indenfor de første halvtreds sekunder.

Scenen er omkring starten af det tolvte århundrede: set med moderne øjne en primitiv verden, korsridder-tiden. Bogtrykker-håndværket eksisterer ikke rigtigt endnu, folk flest er analfabeter. Man har ikke bøger, når man tilhører underklassen. Viden er lokal. Polit som vi forstår det idag findes ikke. Hvis man er af europæisk ridder-stand, kan man fordrive tiden med at rejse til Palæstina. Besøge Jesu grav. Måske danne en gruppe, en hær. Der er stærk nok, så man kan tæve Muhammedaneren. De vantro ønsker naturligvis at generobre Jerusalem fra de kristne.

Hvis man ikke har formue, men forstår at bruge sit sværd og sin fornøft, lader man sig undervejs hyre af svagere grupper. Bliver deres vogter, deres beskyttelse. Veje mellem byer var endnu mere usikre, end de er i dag. Gadebelysning og brolægning var ikke udbredt. Andet end i de rigeste storbyer. GPS fandtes ikke, og det gjorde vejrudsigter heller ikke, som vi forstår dem.



Martin Luther svømmede stadig rundt i sin tipoldefader's pung. I Europa var man *hardcore old school* kristen. Hvis man da ikke var asa-tro. Almindelige mennesker tog varsel af himmellegemer, katte og blæsten. Jorden var – for de allerfleste mennesker – universets centrum. Solen og alt det andet deroppe bevægede sig rundt om os. Hvis man sagde andet, ville man få problemer.

Hvis man dengang farter omkring på Europas jord-veje, bliver de til mudder når det regner. Det er ikke alle steder, romernes kvalificerede belægning er vedligeholdt. Du er selv ansvarlig. For dit liv – og for hvad du eventuelt måtte eje af mad, kvinder og heste. Der lurder farer bag hver en bakkekam, hvis du frister skæbnen som rejsende.

Hovedpersonen ridder Aymar er en sådan skæbne. Næsten pengeløs og uden eget len rejser han, i selskab med sin væbner, omkring. Han drømmer om at engang vende tilbage til sit fædrene slot og have midler til at genvinde det.

Han drømmer også om noget helt andet: at rejse til uro-området Palæstina. For det må vel være Herrens hellige ønske. Det må være dét, et ordentligt menneske af hans byrd bør gøre. Så det gør han.



Hermann tager sig virkelig god tid. Hans klipning, hans fornemmelse for scenskift og rytme, er dog fuldt indtakt. Højt blus på alle kedler. Serien kan desuden noget som serie, som f.eks. serien om Jeremiah nok ikke kan: det viser sig til sidst, at der bliver bundet fin sløjfe på den overordnede fortælling. Og så stopper den, bum. (Selvom der jo findes en slags fortsættelse. Den er dog ikke på samme kvalitetsmæssige niveau, og ingen af figurerne fra herværende værk er med i opfølger-serien).

*Tårnene i Maury-Skoven* er vanvittig flot håndværk. Sådant noget, jeg kan finde på at forære til venner, som ikke normalt vil have tegneserier – men som er interesserede i netop ridder-tiden.

Tegninger og sideopbygning er på højde med det bedste af Hermann's øvrige produktion. Jeg troede virkelig, jeg nu kom på arbejde, da jeg satte mig med dette kæmpe-værk. At belønningen skulle blive så stor, havde jeg ikke lige regnet med.

Man skal være klar til, at serien kun i lav grad er plot-drevet. I *Bernard Prince*, *Red Kelly* og *Jeremiah* etableres altid hurtigt fortællingens problem – heltens opgave.

I serien her er det lidt anderledes: skildringen af tiden og dens omstændigheder – der er radikalt anderledes end moderne tid – er på en måde "hovedperson". Hermann har alle dage været en stinkende dygtig miljø-skildrer. Hans naturscener er altid lokkende, hans by-scener betagende og bagtæpperne detaljemættede. Men Aymar og hans problemer er naturligvis nødvendige. Vi ville som læsere og forbrugere næppe købe en 500-siders albumserie kun med lækre tegninger af fugle, havet, skibe, stalde, marker, bjerge, huse, slotte — vi skal bruge et minimum af engagement i menneskers skæbner og hverdag.

Og det får vi også. Det er blot ikke så fokuseret og målrettet som i f.eks. *Jeremiah* – hvor hvert album starter stærkt med en heftig hændelse, som hurtigt involverer helten, som så skal løse opgaven og ende med tilbagevenden til hvile-tilstanden på sidste side.

Skabelonen gælder stadig. Men for ridder Aymars vedkommende er den trukket ud til præcis ti gange normal længde. Ti album for at komme til slutningen.



Hvis det lyder kedeligt, har jeg beskrevet det forkert. Det er både flot og spændende. Selvom der går en del tid med at få skred i den overordnede handlings-parabel. Som helt ung var jeg for utålmodig. Nu er læsningen en nydelse.

Ros til Faraos for det flotte udstyr. Oversættelse og fordanskning virker kompetent. Håndtekstning ville have været *top najs*. Men når nu det \*skal\* være, så er maskin-

Dog er det den sædvanlige historie med, at tekst som ikke er i bobler eller klammer, er dårligt lavet. Kamp-råb og lignende hiver mig ofte ud af illusionen. Som når man i en billig film bemærker at de italienske eller japanske skuespillere har mundbevægelser, der ikke passer til lydsporet's replikker.

Er det et kæmpe problem? Nej, det er det ikke. Det giver bare et lidt ligegyldigt /billigt indtryk, hver gang. Især når man jo kan se – alle de steder, hvor den danske redaktion har ladet enkelte lydord stå – hvor smukt, de oprindelige (franske) bogstaver er en helt organisk del af håndtegningen.

Det må man tage med.

Man må også acceptere, at der mangler en enkelt korrekturlæsning mere for at ramme lige i skabet. Et særligt grelt eksempel findes i efterskriften i første bind. Hvor teksten s. 143 slutter ikke blot midt i et ord, men midt i en sætning. Hvor sætningens afslutning ikke er at finde nogen steder.



Der er en del andre korrekturfejl. Jævn fordelt over alle tre bind. Er det slemt? Jeg finder det unødvendigt. Man kunne sagtens få mig, eller andre eksterne korrekturlæsere, til at tage den sidste gennemlæsning – fange alt det sidste. Uden at vælte budget'et.

Men relativt set. Altså sammenlignet med resten af markedet? Nej, det er ikke slemt.

Alt i alt er den samlede karakter tårnhøj. Det er simpelthen et virkelig godt produkt. Trods små dansk-påførte skønhedsfejl.

Det skinner ved samlet læsning \*meget\* tydeligt igennem, at Hermann har hygget sig helt enormt meget. I de fine efterord kan man læse om, hvordan Hermann's store research-arbejde alligevel ikke helt har kunnet leve op til idealet om et værk, der er historisk præcist i alle detaljer.

Disse efterord er bonus-guf for historisk interesserede nørdere. Jeg véd ikke selv særlig meget om perioden, så jeg kan kun være taknemmelig for, at andre overhovedet har viden at dele ud af. Jeg selv sluger Hermann's billeder råt. Men lidt rå historisk viden i efterord er også godt.



Konklusion: et overdådigt samlet værk. Troværdigt tidsbillede. Rigt på fortælleglæde. Stor variation i billedstørrelse, perspektiver, zooming'er, o.s.v. Masser af både små, rent fortællende billeder og store, stemnings-sættende kvadratiske 2/3-side billeder.

Dialogerne er letlæste og virker naturlige. Og Hermann har alle dage været god til at ikke skrive for meget. En lækker balance mellem mængden af tekst og billede. Gør læsningen til en fryd.

Desuden er farvelægningen formidabel. Jeg huskede den som småkedelig. Det er simpelthen en falsk erindring. Det er pisse flot. Øverste hylde.

Papir-kvalitet og tryk er top klasse. Hver gang, jeg blader, føler mine fingre sig privilegeret. Det er berørings-mæssig luksus.

Hvis du ikke har disse album allerede, så er samlebindene en god lejlighed.

Høj anbefaling fra mig.

## 9 VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

👤 Hermann, Hermann Huppen

DEL PÅ [f](#) [t](#) [p](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)



**Thomas Tomcat**

Blev afhængig af det ugentlige Anders And som barn. Har lige siden arbejdet på udvidelse af min tegneserie-horisont. Med stor fornøjelse.



FORRIGE ARTIKEL  
[Forskere med arkivfeber](#)

NÆSTE ARTIKEL

[Dave McKean om kunst, kreativitet og truslen fra AI](#)



MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

**Radio Rackham: Storbyen der druknede**

7. november 2021 af [Matthias Wivel](#)

🗨️ 11

**Forlagenes bedste ven**

20. august 2020 af [Morten Tjalve](#)

🗨️ 0

SKRIV ET SVAR